అత్తగారూ — జెట్ విమానయాత్ర

ఆ రోజే ప్రప్రథమంగా "జెట్" విమానంలో బొంబాయినుండి మద్రాసు వచ్చాం మావారూ, నేనూ. ప్రొద్దుటే ఏడింటికి బొంబాయిలో బయల్దేరి పదకొండు గంటలకల్లా మద్రాసు వచ్చేశాం. ఇంటికొస్తూనే మమ్మల్ని చూసి మా అత్తగారు ఆశ్చర్యపోయారు. తెల్లవారి ఆరుగంటలకు బొంబాయినుంచి ఫోనులో మాట్లాడిన మేము పదింటికల్లా యిల్లు చేరామంటే ఆవిడ నమ్మలేకపోయింది. ఇంకా అంతకంటేకూడా త్వరగా వచ్చే విమానాలు రాబోతున్నాయని చెపితే "నిజంగానా?" అంటూ వివరాలు కొన్ని అడుగుతున్నారు. ఆ తర్వాత నేను వచ్చిన ఆ కొత్తవిమానం ఎట్లా వుంటుంది, ఏమిటి, మొదలయిన విషయాలన్నీ ఒక్కొక్కటే అడిగి తెలుసుకున్నారు మా అత్తగారు.

"పోనీ నేనూ ఓసారి ఆ కొత్త విమానంలో రావా ఏమిటే" అన్నారు, మా అత్తగారు ఎంతో సరదాపడుతూ. వాళ్ళబ్బాయీ, మనవడూ ఒక్కసారి గొల్లున నవ్వారు.

"ఏమిట్రా నవ్వుతారు! ఏం నే ఎక్కలేననుకున్నారా విమానంలోకి?".

"వెళ్ళొచ్చు. మళ్ళీ తిరిగిరావాలిగా?" అన్నారు మావారు.

"ఏం తిరిగిరాక? క్షేమంగా తిరిగివచ్చు. వారంతా రాలా?"

"మా సంగతి తెలీకేం. వయసు వాళ్ళం భయాలే లేక పయనం పోయిందిమాకు. విమానంలో కూర్చోగానే సరా! విమానం పైకెళ్ళేప్పుడు ఒక్కొక్కసారి మాకే కడుపులో తిప్పుతుంది."

"ఎట్లాగూ! కడుపులో తిప్పుతుందీ! నేనప్పుడే అనుకున్నా మరి తిప్పకేంచేస్తుందీ, గరుడ పక్షిలాగా అంతెత్తున ఎగుర్తూంటే."

"అది గరుడపక్షికంటే చాలా ఎత్తులో వెళుతుందమ్మా. యూరోపునుంచి వచ్చిన విమానం పదివిమిది వేల అడుగులపైన వచ్చింది. యింకా ఎక్కువ ఎత్తుకెళ్ళే పెద్ద విమానాలున్నాయి," అని మావారు చెప్తూవుంటే మా అత్తగారు హడలిపోయారు.

భానుమతీ రామకృష్ణ

"ఓయమ్ నాయనోయ్ ఎట్లాగూ! అన్నిటి అయినా! అంటే ఆకాశానికి దగ్గర దగ్గరన్న మాటా యికా అంతెత్తున వెళ్ళే విమానం కిందున్న వాళ్ళకేం కనిపిస్తుందిరా"

"కనిపించదు మేఘాలపైన వెళుతుంది"

"ఎట్లాగూ! మరి మన యింటిపైన వెళ్తున్నప్పుడు గరుడపక్షిలాగా కనిపిస్తుందేంరా" అన్నారు, సందేహం తీరని మా అత్తగారు.

"కాదమ్మా, గరుడపక్షిని పిడిచిపెట్టేట్టు లేదు నాన్నా 'ఫ్రాగ్' గరుడపక్షి" అని మా వాడు గరుడపక్షిమీద వాదిస్తూ బొంబాయినుంచి తెచ్చిన బొమ్మలు తీసుకుని మేడమీదికెళ్ళాడు.

"అసలు విమానం మన యింటిమీద వెళ్ళే ఎత్తుకు రావడానికి, యిక్కడికి యేభై మైళ్ళ దూరంనుంచే కొద్ది కొద్దిగా దిగుతూ వస్తుందత్తా కిందికి" అన్నాను.

"అసలంతపైకి వెళ్ళమన్న దెవరు! కొత్త కొత్త మళ్ళీ దిగిరమ్మన్న దెవరు! మన యింటిమీద వెళ్ళినట్టు సొంతం ఒకే ఎత్తులో వెళ్ళకూడదూ!" అని నన్ను దబాయించారు మా అత్తగారు.

"ఎట్లాగమ్మా మన యింటిమీద వెళ్ళినంత కిందుగానే, దారిలో వచ్చే కొండల మీదకూడా వెళితే క్రాష్" అన్నారు మావారు నవ్వుతూ.

"మరి అంతెత్తున పోతూంటే మరి కడుపులో తిప్పదుట్రా!" అన్నారు మా అత్తగారు.

"అప్పుడు బాగా ఎత్తుకు వెళ్లిన తర్వాత ఏమీ వుండదు. కడుపులో తిప్పినా, దాంతో లైనా ఎక్కేప్పుడూ, మళ్ళీ దిగేప్పుడే — పైకి వెళ్ళిన తర్వాత మనింట్లో సోఫాలో కూర్చున్నట్లుంటుంది. విమానం వెళ్ళేది కూడా మనకు తెలీదు," అని మావారు చెపుతూంటే 'ఆ' అంటూ నోరు తెరుచుకుని విన్నారు మా అత్తగారు.

"ఒరేయ్ — చిన్నినాయనే — నా ప్రాణం పగానే వెళ్ళ్రా విమానంలో..." అన్నారు మా అత్తగారు కొంచెం.

"ఆ పుంజే పూపికి విమానంలో కూర్చోగానే పోకుండా వుండాలిగా" అన్నారు మావారు నవ్వుతూ.

"పోతే పోనీరా పీడా పాయిరి" అన్నారు మా అత్తగారు కూడా నవ్వుతూ.

"పోనీ ఒకపని చెయ్యండత్తా, రేపు మా అబ్బాయి జపానువెళ్ళేముందు ఢిల్లీ వెళుతున్నాడుగా! మీరు కూడా ఆయనవెంట వెళ్లి రండి విమానంలో," అన్నాను.

"ఏం లా! నాకు చెప్పలేదేం! అయితే జపానువెళ్ళాలంటే ఢిల్లీ వెళ్లే వెళ్లాలా!" అన్నారు మా అత్తగారు.

"అవునమ్మా" అన్నారు మా వారు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

"ఢిల్లీ వెళ్లినప్పుడు దగ్గరే గనక ఆగ్రా నుంచి చలవరాతి బొమ్మలు పట్టుకురండి," అన్నాను మావారితో.

"ఆ బొమ్మలంతా కొంటూ కూర్చుంటే నేను జపాను వెళ్ళినట్లేది! 'సిలోన్' మీదుగా జపాన్ వెళ్లాలంటే అప్పుడు ఒకరోజు 'సిలోన్'లో వుండాలి నేను 'సింగపూర్' వెళ్లి వెళ్లాలయితే ప్రయాణం హైరాన వుండిదాను"

"మరి ఎప్పుడా ప్రయాణం!" అన్నారు మా అత్తగారు.

"రేపేనమ్మా" అన్నారు మావారు పరధ్యానంగా ఏదో ఆలోచిస్తూ.

"రప్పే! మరి నన్ను కూడా నీతోబాటు తీసుకెళ్ళరా, ఈరోజు మీరొచ్చిన కొత్త 'అక్రాంటు' విమానంలో," అన్నారు మా అత్తగారు. మావారు గొల్లున నవ్వుతూ

"అక్రాంటు విమానం గాదమ్మా వైకౌంట్ విమానం," అన్నారు. మా అత్తగారు తెల్లబోయారు పాపం.

"ఆ ఏదోలేరా ఎరుభారం విమానం ముఖల్దానికి నాకేం తెలుసా పేర్లన్నీ ఏనాడు విన్నాను? అది సరేకానీ గురి విమానంలో వెళ్ళేప్పుడు మనవెంట సామాన్లూ గట్రా తీసుకెళ్ళొచ్చా?" అన్నారు మా అత్తగారు.

"తీసుకెళ్ళొచ్చు కాని రైల్లో తీసుకెళ్ళేన్ని సామాన్లు తీసుకెళ్లనివ్వరు" అన్నారు మావారు.

"అట్నే, రైల్లో తీసుకెళ్లినన్ని సామానులెందుకురా! మట్టసంగానే తెస్తానే నా మడిబట్టలూ, ఇనపకుంపటీ, కొన్ని బొగ్గులు, శాశెడు బియ్యం పొంగించుకొనే కాశీ చెంబు ఓ చిన్నకంచు వప్పగిన్నె, చారు కాచే చిన్న సత్తుగిన్నె, ఊరమిరకాయలు వేపుకునే చిట్టిబాండ్లీ, రెండు గరిటెలూ, నా మరచెంబూ, మడినీళ్ల బిందెతప్ప, ఊరగాయ జాడీలన్నీ యిక్కడే వదిలేస్తాలే అన్నీ కలిపి ఓ చిన్నగోతాం సామాను అంతే" అని మా అత్తగారు చెబుతూంటే మావారు పొట్ట చెక్కలయ్యేట్లు నవ్వుతూ,

"సరేలేమ్మా అట్లాగేలే" అంటూ మేడ మీదికి వెళ్లి పోయారు.

జపాను నుంచి తెచ్చిన చీరలూ బొమ్మలూ దగ్గరా రెండు పెట్టెల సామాన్లూ మా అత్తగారికి చూపించాను. అవన్నీ చూసిన మా అత్తగారు "అది సరేనే విమానంలో యిన్ని సామాను తెచ్చారే మరి నావెంట సామాను పట్టదటే!" అన్నారు.

"పట్టకేం అంత పెద్ద విమానంలో," అన్నాను.

"ఆ అదేగదా! అబ్బాయికంతా ఎగతాళే. వాడిమాటలకేం గానీ, తెలికడుగుతా నా వయసువాళ్ళెవరూ విమానంలో వెళ్ళలా ఏం!" అని అడిగారు మా అత్తగారు నన్ను రహస్యంగా.

"ఎందుకెళ్ళరూ! చక్కగా వెళ్తారు."

"మరి వాడేదో రేపు జపాను వెళ్తాడంటున్నాడుగా! నువ్వు కూడా వాడివెంట వెళ్ళకూడదూ!" అన్నారు మా అత్తగారు.

"ఎట్లా వెళ్ళేది అబ్బాయిని వదిలిపెట్టి! రేపు పరీక్షలొస్తున్నాయి వాడికి" అన్నాను దిగులుగా మావారివెంట వెళ్ళలేకపోతున్నందుకు మనసులోనే బాధపడుతూ.

అత్తగారూ - జపాను యాత్ర

"ఆ, ఈ సంవత్సరం పరీక్షకెళ్ళకపోతే పై సంవత్సరం వెళ్తాడులెద్దూ. ఇంత పసితనంలోనే పెద్దచదువులు చదివి వాడేం చేయాలీంట" అన్నారు మా అత్తగారు, మనవణ్ణి వెనకేసుకొస్తూ.

"ఆ మాట మీ అబ్బాయి ఎదటనకండి. పూర్వకాలంవాళ్లు పిల్లల్నిట్లాగే చెడగొడతారంటూ వుపన్యాసం మొదలెడతారు," అన్నాను.

"ఆ, వాడి ముఖంలెస్తూ. వాడికేం తెలుసు- ఒంటరిగా జపాను వెళితే వాడి తిండీతిప్పలూ చూసే వాళ్ళెవరుంటారక్కడ? ఎంతయినా పెళ్లాం పక్కన వెళ్ళినట్లుంటుందా!" అన్నారు మా అత్తగారు. నాకు నవ్వొచ్చింది.

"జపాన్‌లో చాలామంది ఆడవాళ్ళు వుంటారట. ఇక్కణ్ణుంచి వెళ్ళేవాళ్లందరి సౌకర్యాలూ వాళ్ళే చూస్తారట" అన్నాను.

"ఎట్లాగూ!" అంటూ మా అత్తగారు కీచు కీచుమంటూ నవ్వారు. "ఏమేవ్... జాగ్రతేవ్" అన్నారు నవ్వుతూనే.

"అబ్బే మీ అబ్బాయిని ఎక్కడికైనా నమ్మకంగా పంపించవచ్చులెండి. అక్కడి ఆడవాళ్ళు ఎవరూ నాలాగా పొరపాటు పడరు. తీరా అక్కడికి వెళ్ళింతర్వాత మీ అబ్బాయి గుణమే మారకుండా వుండాలి," అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఛీ నోర్ముయ్. వాడట్లాంటి వాడు గాడు. బంగారుతండ్రి. యింతకూ అక్కడి ఆడవాళ్లు మంచివాళ్లయి వుండాలిగాని"

"మంచివాళ్లే అంటున్నారు. మన దేశంలోలాగే సంసారస్త్రీలంతా భర్త ఏమన్నా అణిగీ, మణిగీ వుంటారట. యింగ్లీషువాళ్లలాగా అదేమంటే విడాకులిచ్చుకోరట."

"అట్లాగా! అయితే అంతా మన వూళ్లాగే నన్నమాట. చూడాల్సిన వూరే పోనీ నువ్వు వెళ్లకపోతే నన్నన్నా పంపవే జపానుకూ. అబ్బాయితో కూడా వెళ్లి చూసొస్తాను" అన్నారు.

"మీరా!" అన్నాను. నా గొంతులో ఏదో అడ్డు పడ్డట్టయింది...."

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము లనుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0. ఎడ్వాన్సుతో జాబు వ్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్,
తులశపేట బిల్డింగ్స్, అజంపురా మార్కెట్ వద్ద—హైద్రాబాదు 2.

"ఏమే నేను జపాను వెళ్లగూడదా!"

"అబ్బే, వెళ్లగూడదని ఎవరన్నారు? వెళ్లచ్చు. కాని, ఒక్కటే చిక్కు. మీరు వెళ్లాలంటే కొన్ని నెలముందే 'పాస్‌పోర్టు'కు 'అప్లయి' చేసివుండాలి. దానికి చాలా గొడవ వుంది. ఎప్పుడంటే అప్పుడు, మన యిష్టంవచ్చినట్లు వెళ్ళడానికి లేదు. దూరాభారం," అన్నాను.

"అదేమిటే దూరాభారం అంటావూ!" అదేం ఇంగ్లాండు గనకనా!.. ఢిల్లీదగ్గర ఆగ్రావుందనీ, దానిపక్కనే జపాననీ అబ్బాయి నీతో చెప్తూంటే విన్నానుగా! అసలిన్నాళ్ళూ ఢిల్లీపక్కనే జపానుందని నాకు తెలీదు తిక్క మొత్తుకోళ్ళు," అంటూ పడీపడీనవ్వారు మా అత్తగారు. నేనెట్లా నవ్వేది! ఎట్లా నవ్వకుండా వుండేది!

"ఢిల్లీపక్కనే జపానుందని మీఅబ్బాయి అంటుండగా విన్నారా, లేక మీరే అనుకుంటున్నారా," అని అడిగాను.

"నేననుకోడం ఏమిటే నాతలకాయ. రేపు వాడు ఢిల్లీ వెళ్ళేముందో, ఢిల్లీనుంచో సిలోఫూర్ వెళ్లాలన్నాడుగదూ!"

నామతిపోయింది. "సిలోఫూర్ ఏమిటీ! సింగపూరా!" అన్నాను నవ్వాపుకుంటూ.

"ఆ, అదే అదే...ఇంకో పేరేదో చెప్పాడమ్మా" అంటూ తలగోక్కున్నారు మా అత్తగారు.

"సిలోనా?" అన్నాను నేనే మళ్ళీ.

"ఆ ఆ... సిలోనా—సిలోనా...

"'సిలోనా' గాదు...సిలోన్" అన్నాను.

"ఆ ఏదోలే. మరి ఆ వూళ్లన్నీ చూడాలంటేకూడా 'ప్యాస్‌పోర్టు' కావాలంటే!" అన్నారు మా అత్తగారు. నవ్వాపుకోలేక చచ్చాను.

"ఆ. కావాలి" అన్నాను.

"అయితే మరట్లాగే. ఎట్లాగోట్లా రేపు వాడితోకూడా నన్ను జపాను పంపించే ఏర్పాటు చేయవే" అన్నారు నా చేతులు పట్టుకుని మా అత్తగారు. పాపం అనిపించింది.

"ఒకళ్లు పంపించడానికేముంది! మీరు అడగండి మీ అబ్బాయిని" అన్నాను.

"అబ్బే నా మాట వాడికోలక్ష్యమా! ప్పు" అన్నారు మా అత్తగారు.

"మరి నామాటా అంతేగా!" అన్నాను.

"అదెట్లాగే! నీవిచ్చిగానీ. యీ కాలంలో తల్లిమాట ఎవరే ఖాతరుచేస్తారు. నువ్వు కాస్త గట్టిగా చెప్పకపోతే నేను జపాను వెళ్తాననడం వాడింకా ఎగతాళిగానే అనుకుంటున్నాడు," అన్నారు మా అత్తగారు. ఏం చెప్పేది.

యీ లోపుగా మావారే మళ్ళీ మేడ దిగొచ్చారు. ఆయన్ను చూడగానే నాకు నవ్వాగిందికాదు. అబ్బాయొచ్చాడు అడగమన్నట్లు మా అత్తగారు నాకు సౌంజ్ఞ చేస్తూ, నా చేతిమీద పొడించింది.

"ఏమండీ! ఢిల్లీ దగ్గిరున్న జపానుకట మీఅమ్మగార్ని తీసుకెళ్తారా!" అన్నాను.

"ఢిల్లీ దగ్గిరుండేమి జపానేటి!" అన్నారు మావారు.

"అదేరా యిందాకనువ్వన్నా!.. ఢిల్లీ వెళ్ళి ఏకంగా ఆగ్రామీదుగా జపానెడతాననీ," అని మా అత్తగారంటూంటే మావారు నవ్వుతూ, వాళ్లమ్మను కాసేపు ఏడిపించడానికి, "ఆ...అవునవును. అన్నాను," అన్నారు మావారు.

"మరింకేం! తిక్కముండనిజేసి మరీ ఏడిపిస్తావేమిటే" అంటూ నా బుగ్గ పొడిచింది మా అత్తగారు...నా అవస్థచూసి మావారు నవ్వారు...

"మీరేదో 'సిలోఫూర్' వెడతారట!" అన్నాను కోతిలాగా వూరుకోకుండా.

"సిలోఫూరేమిటీ! సింగపూరు"

"అదేలెండి. మరి సిలోన్ మాటేమిటి? అందుకే రెండూకలిపి 'సిలోఫూర్' అన్నారు మీఅమ్మగారు 'షార్టు'కట్‌లో" అన్నాను. మావారు నవ్వలేక ఆయాసపడిపోయారు.

"అబ్బ చాలు. చంపకండే. అసలు జపాను ఎటెళ్ళాలో ముందు నేనే మర్చిపోయానిప్పుడు" అన్నారు మావారు.

"అదేమిట్రా! అట్లామర్చిపోతే ఎట్లాగూ? ఆ వూరెటెళ్ళాలో బాగా తెలిసినవాళ్ళను అడిగి, జాగ్రతగా కనుక్కోరా. ఫలానా చోట దిగుతానని ముందుగానే విమానం తోలే డ్రైవర్‌తో చెప్పిపెడితేసరి. ఆవూరొచ్చేసరికి చచ్చినట్లు విమానం కిందికి దింపుకొస్తాడు" అని మా అత్తగారు చెప్పుతూంటే మావారు మళ్ళీ కడుపుబ్బనవ్వారు.

"ఏమిట్రా తిక్కన్నా, అంతచేటు నవ్వుతున్నావ్. అది సరేగానీ జపానిక్కడికెంత దూరంరా?" అన్నారు మా అత్తగారు.

"అబ్బే, దగ్గిరేనమ్మా - ఢిల్లీ పక్కనేగా" అన్నారు నన్ను చూసి నవ్వుతూ.

"మరి టిక్కెట్టెంతరా జపానుకూ?"

నలభైరూపాయల నాలుగు నయాపైసలు."

"నలభై రూపాయలే. అవున్లేమరి-ఢిల్లీ దగ్గరాయె. మాటలా. పైగా విమానంతోలేవాళ్ళు, విపరీతంగా టిక్కెట్టు ధర పెంచేసుంటారు. రైలుకంటే ఎక్కువ కావాలంటూ—కాస్త డబ్బున్నవాళ్ళని తెలిస్తే 'టిక్కెట్టు' ధర మరి కాస్త ఎక్కువ జేస్తారేమో గూడా— అది సరేగానీ, నేను జపాను రావాలంటే అదేదో ప్యాసు' కావాలంటే. ఎమిట్రా

అదీ' అన్నారు మా అత్తగారు.

"అదా—గేటుప్యాసు—" అన్నారు మా వారు నవ్వుతూ—

"మరి ఆ 'ప్యాసు' లేకుండా రానివ్వరా! ముసల్దాన్నిగా. నాక్కూడా ఎందుకా ప్యాసూ పూసూనూ! నువ్వు చెప్తే వింటారా. ఎట్లాగోట్ల నన్ను కూడా జపాన్ తీసికెళ్లరా చూస్తానూ!"

"నువ్వెందుకమ్మ జపానూ!—" అన్నారు మా వారు నవ్వుతూ—

"చూట్టానికిరా! ఏం ఆడవాళ్ళు రాగూడదా ఏం!"

"రాగూడదు—అనక్కాదే ఆడవాళ్ళెక్కువయి తన్నున్నారు—యింకా యిక్కణ్ణుంచిగూడా ఎందుకూ!" అన్నారు మావారు.

"పోనీరా. ఆడవాళ్ళెక్కువుంటేనూరే కళకళలాడుతూంటుంది—ఆడదిలేని యిల్లెట్లాగో ఆడవాళ్లులేని దేశంగూడా అంతే—ఏమో నాయనా చూద్దామనుకున్నాను—ఎటూ నీ పెళ్ళాంగూడా రావడంలేదు గనక, తల్లిని నన్నయినా తీసుకెళ్తే కొత్త దేశంలో నీ తిండీ తిప్పలూ చూసింటాన్నవుతాను. అట్లాగే జపానూ చూసొచ్చినట్టవుతుంది—" అని మా అత్తగారంటూంటే మా వారు యింక నవ్వలేక కుర్చీలో చేరబడ్డారు.

"యింతకూ జపానుకు రైల్లో వెళ్ళాలా! విమానంలో నేవెళ్ళొచ్చా!—" అన్నారు మా అత్తగారు.

"నీ యిష్టం అమ్మ—ఎందులోనైనా వెళ్ళొచ్చు—"

"రైల్లో ఎందుకురా ఎన్నోసార్లు వెళ్లానుగా!—విమానంలోనే ఒకసారి జపాను తీసికెళ్ళరా—" అన్నారు మా అత్తగారు సంబరపడిపోతూ—

"సరే అట్లాగేలేమ్మ—రేపు ఢిల్లీ వెళ్లి తిరిగి యింటికి రావాల్సిన పనుంది—మళ్ళీ వెళ్లేప్పుడు నిన్ను తీసుకెళ్తాలే—యీలోపుగా నీ వంటసామా నంతా గోతానికి వేసుంచు"—అన్నారు మా వారు భోజనానికి లేస్తూ—

"ఆ—అదెంత వంట సామాగ్రా—గోతాంలో వేసి కట్టడం క్షణం పని—యింతకూ మరి కోడల్ని, అబ్బాయి నీ ఎప్పుడు తీసుకెళ్తావురా జపానుకూ!" అన్నారు మా అత్తగారు మమ్మల్ని తెక మొండి చేస్తూ...

"యిదుగో...రేపు నువ్వు జపానువెళ్ళి వస్తానే వాళ్ళిద్దర్నీ తీసికెళ్తాను...దన్ని తెగా!..."

"ఆ...అదేమరి...ఆపాటికి పిల్లకాకి పరీక్షలుకూడా అయిపోతాయిలే...మరి నువ్వుగూడా లేవ్వే భోజనానికి..." అన్నారు మా అత్తగారు లేస్తూ...

"అబ్బాయి భోంచేశాడా!" అన్నాను.

"అహా వాడూ నేనూ మీరొచ్చేముందే భోంచేశాం ... యింతసేపా!—మీరే పెందరాళే ఓముద్దతినండి..." అంటూ వంటింటి వేపు వెళ్ళారు మా అత్తగారు...ఆమె అట్లా లోపలికి వెళుతూనే,

"యిదేమిటే మాఅమ్మకు జపానువెళ్ళాలనే పిచ్చిపట్టుకుంది!..." అన్నారు మా వారు నవ్వుతూ...

"అవునండీ పాపం...ముఖ్యంగా విమానంలో ప్రయాణం చెయ్యాలని ఆమె చాలా కాలంగా కలవరిస్తోందండీ.. పోనీ మీరు వెళ్ళేటప్పుడు తీసుకెళ్ళగూడదూ!..." అన్నాను చివాట్లుతింటానని తెలిసీ...

"నీకేం మతి, గితి పోలేదుకద! అన్నీ తెలిసివుండి నువ్వుకూడా మా అమ్మలాగా అడుగుతున్నావేమిటి" అన్నారు మా వారు నామీద కోప్పడుతూ...

"మరి పాపం ఆమెను తీసుకెళ్తానంటూ అబద్ధా లెందుకు చెప్పారు! నిజంగానే జపాను మనయింటివెనకాల వుందనుకుంటోందండీ ఆవిడా..."

"ఆమె అట్లాఅనుకోడమే మనకు క్షేమం.. ఎందుకంటావా! జపా నెక్కడుందో, ఎంత దూరంలోవుందో, తెలిస్తే ముందు నన్ను వెళ్లొద్దంటుంది...ఆమెకు తెలీనంతవరకూ మనం అదృష్టవంతులం...మనవాడు పుసుక్కున చెప్పేస్తాడేమో కొంపదూడు...నేను వెళ్ళిందాకా జపాను ఢిల్లీ దగ్గిరే అంటూండు..." అన్నారు.

"మరి ఆవిడొస్తానంటున్నారే మీతోగూడా..."

"లేపటికి తప్పించుకున్నాగా! అట్లాగే జపానువెళ్లేరోజు యీలాగేఆలోచిద్దాంలే." అని మావారంటూండగానే భోజనానికి లేచారు మా అత్తగారు......

ఆరోజు అర్ధరాత్రిపూట మావారూ నేనూ ఖంగారుపడుతూ లేచాం. పక్కగదిలో మనవడి మంచంపక్కన పడుకునివున్న మాఅత్తగారు గొలగొలగా కేకలేస్తూ ఏడుస్తోంది నిద్దట్లో—మాకంటే ముందే మావాడు లేచి "నానమ్మా-నానమ్మా" అంటూ తట్టి లేపుతున్నాడు...యింకా ఏడుస్తూనే వుంది...మావారు వెళ్ళి ఆపళంగా వాళ్ళమ్మను లేవదీసి కూర్చోబెట్టారు.

"అమ్మా...అమ్మా.. ఏమైంది! ఎందుకట్లా కలవరించావు!" అంటూ వాళ్ళమ్మ భుజంపట్టి కుదిపారు. అప్పటిగ్గాని మా అత్తగారు యీలోకంలో పడ్డారుకారు—ఒకసారి మాముగ్గుర్నీ ఎగాదిగాచూసి కండ్లు నులుపుకుంటూ—'ఛీ ఛీ వెధవకల' అన్నారు. మాఅత్తగారు ముఖం తుడుచుకుంటూ...

'ఏం కలొచ్చింది నానమ్మా!—రాత్రి నీకు 'టార్ జాన్ కామిక్స్' చదివి వినిపించానే అందులో 'టార్ జాన్'తో పోట్లాడిన సింహం ఏమన్నా కల్లోకొచ్చిందా!..." అన్నాడు మావాడు వాడికొచ్చిన కలలాంటి కలే వాళ్ల నానమ్మకూడా వచ్చిందేమో ననుకుంటూ...

"అబ్బే-లేదురా. పగలంతా జపాను, జపాను అంటూ మాట్లాడుకున్నాంగదూ... నేనొక్కతెనూ విమానంలోకూర్చుని జపాను వెడుతున్నట్టే కల."

'ఎవరూ!...నానమ్మే!—జపానే! వెళ్ళడమే!...కంగ్రాచ్యులేషన్స్ నానమ్మా... కంగ్రాచ్యులేషన్స్" అంటూ మా వాడు చప్పట్లుకొట్టి నవ్వుతూ వాళ్ల నానమ్మకు షేక్‌హేండ్ ఇచ్చాడు...

"నువ్వుండు నాన్నా-అది సరేనమ్మా... విమానంలో వెళ్ళడం నీకిష్టమేగా!...మరి కేకలేసి ఎందుకు ఏడ్చావూ!..." అన్నారు మా వారు.

"అదా...నేవెళ్ళే విమానానికి ఎదురుగుండా యింకోవిమానం ఒచ్చిందిరా...అదీ యిదీ ఒక్కసారిగా ఢీకొట్టుకోడం ఏమిటీ కూర్చున్న కుర్చీతోసహా నేను బోర్లాబట్టం ఏమిటి...ఓయమ్మ తల్చుకుంటేనే భయంగా వుందిరా...అంతెత్తునుంచి, నేను కూర్చున్న విమానం రెక్కలు తెగిన జటాయువులా ఒక్కసారిగా కిందపడ్డదిరా.. యిహ చచ్చిపోతున్నాననే అనుకుని అట్లా కేకలేసి ఏడ్చారా..." అని మా అత్తగారు చెప్తుంటే మావాడు పొట్ట చెక్కలయేట్టు నవ్వుతూ,

సుఖజీవిత సేవ

భారత "సిద్ధ వైద్య మహిమ" మన దేశ సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము.

"మేల్‌మాయిల్ మందు"

ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కుష్ఠరోగనివారిణి

భయంకరమైన మేహ వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునర్జన్మమిచ్చు అద్భుత సంజీవి మేహరోగ నివారణ మాత్ర, లేహ్యము.

డా॥ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్సు,

8/22, మేల్‌మాయిల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

★ అత్తగారూ - జపానుయాత్ర ★

"నానమ్మ యింతవరకు ఒక్కసారిగూడా ప్లేనెక్కలేదు యింతలోకే 'ప్లేన్ క్రేష్'... 'వాటే వండర్ ఫుల్ డ్రీమ్' నానమ్మా..." అన్నాడు.

"మరి యింక విమానంలో ఎక్కవన్న మాటేగామ్మా?" అన్నారు మావారు యీ దెబ్బతోనైనా వాళ్ళమ్మ విమానంలో జపాన్ రావటం మానేస్తుందేమోనన్న ఆశతో...

"ఆ. సింగినాదంరా...ఏమిటో — కలలో వచ్చింది యిలలో జరుగుతుందా ఏమిటి!... అయినా ఎదురుగా విమానాలు రాకుండా కాస్త జాగ్రతగా చూసుకుని వెళ్తే సరి... అన్నారు మా అత్తగారు నిర్లక్ష్యంగా చప్పరిస్తూ...యింకేం మాట్లాడుతాం!...మావారు తెల్లబోయి నావైపు చూశారు...నాకు నవ్వొచ్చింది...

"సరే యిహవెళ్లి పడుకోండ్రా...పాపం అనవసరంగా మిమ్మల్నందర్నీ నిద్రలేపాను తిక్కముండని..." అంటూ నవ్వారు మా అత్తగారు...

"'నానమ్మా' గోస్ టు జపాన్' అని ఒక పిక్చరు తీయాలి నాన్నా..." అంటూ మావాడు అల్లరి మొదలెట్టాడు...

"చాల్లే పడుకోరా తిక్కన్నా...పొద్దున్నే లేచి ప్రైవేటు మాస్టరింటికి వెళ్ళాల్లా వుంది" అంటూ మంచినీళ్ళు తాగడానికి లేచారు మా అత్తగారు...

అర్ధరాత్రి ఒకసారి మెళుకువొస్తే మళ్ళీ ఓపళంగా నిద్రబట్టడం కష్టం. అందుకు తగినట్టే మా అత్తగారి కల నన్ను హడలగొట్టింది...తెల్లవారి మావారు ఢిల్లీ ప్రయాణం పెట్టుకున్నారే అని మనసులో చిక్కుచిక్కుమంటం మొదలెట్టింది...ఆరాత్రంతా భయంతోనూ, దిగుల్తోనూ, కంటిమీద కునుకులేకుండా చేసింది మా అత్తగారి కల...

తెల్లవారి ఢిల్లీ వెళ్ళే ప్లేనుకు బయల్దేరారు మావారు. "ఎదురుగావచ్చే విమానాల్ని కాస్త జాగ్రత్తగా చూసి పక్కకు తప్పుకుని వెళ్ళమని ఆ విమానంతోలే డ్రైవర్ తో చెప్పరా"...అంటూ కొడుక్కి భద్రంచెప్పింది మా అత్తగారు.

"విమానం తోలడం ఏమిటినానమ్మా!... అదేం జట్కా అనుకున్నావా తోలానికి!" అంటూ మావాడు విరగబడి నవ్వుతూంటే మావారుకూడా నవ్వుతూ వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నారు.

ఢిల్లీ వెళ్లివచ్చిన మర్నాడే జపాన్ బయల్దేరారు మావారు..."మరి సామానేమి ట్రా!" అన్నారు...పాత గోతానికి వంట సామానూ, మడిబట్టలూ వేసి మూటి కట్టిపెట్టి సిద్ధంగావున్న మా అత్తగారు. మావారు చిక్కులో పడ్డారనుకున్నాను.

"ఇదుగో నేనువెళ్ళి పంపిస్తానమ్మా విమానం...ఇప్పుడు నేనువెళ్ళే విమానంలో బొత్తిగా చోటులేదని నాకుమాత్రం ఒక్క టిక్కెట్టిచ్చారు" అంటూ తప్పుకున్నారు దొంగ. మా అత్తగారు పాపం నిజమేనని నమ్మింది.

"మరి ఒంటరిగా ఎట్టారా విమానంలో రావడం!" అన్నారు కొత్తవిగులుగా మా అత్తగారు.

"మొన్నరాత్రి కలలో వెళ్ళావుగదమ్మా ఒంటరిగా విమానంలో" అన్నారు మావారు నవ్వుతూ.

"ఛీ ఛీ. ఛీడకల...అట్టా ఎందుకు జరుగుతుందిలే".. అంటూ తనకొచ్చిన పీడకల తల్చుకొని భయపడిపోయారు మాఅత్తగారు.

"మరి ఎట్టారా, నేరావడం!" అన్నారు మా అత్తగారు.

"ఏముందమ్మా ... ఇక్కడ విమానంలో కూర్చుంటే జపాన్లో దిగడమే. దగ్గిరేగా. పైగా విమానంలో చాలామంది మనుషులుంటారు" అన్నారు మావారు నావైపు చూసి నవ్వుతూ.

"అయితే ఇంకేం!" అన్నారు కొడుకు మాటలకు తృప్తిపడ్డ మా అత్తగారు.

"అయితే మరి నానమ్మను తీసుకెళ్ళడం లేదా నాన్నా" అంటూవచ్చాడు లోపల్నుంచి మావాడు.

"ఇదుగో నేను జపాన్లోదిగి ఈ విమానం ఇట్లాగే పంపించేస్తారా నానమ్మకోసం."

"అరెరె! నానమ్మ క్వీన్ మేరీలాగా స్పెషల్ విమానంలో వెడుతుందన్నమాట."

"వెళ్ళకేంరా!...రేపు నువు పెద్దవాడివైనాక నాకోసం 'స్పెషల్' విమానంకొంటావేమో 'ఎవరు చూశారు'" అంటూ మనవడి బుగ్గలు సాగదీసి ముద్దు పెట్టుకుంది మా అత్తగారు...

"నేను పెద్దవాడిని అయిందాకా ఎందుకు నానమ్మా! యిందా - నీకోసం యిప్పుడే ఒక 'స్పెషల్' విమానం ప్రజంటుగా యిస్తున్నా తీసుకో..." అంటూ జేబులోంచి ఆడుకునే విమానం ఒకటితీసి వాళ్ల నానమ్మచేతులో పెట్టాడు...

"ఓరి తిక్కన్నా యిందులో ఎట్టారా వెళ్లేది..." అంటూ పడీ పడీ నవ్వారు మా అత్తగారు."

"మరి టైంఅయింది రా...బయల్దేరదాం" అంటూ లేచారు మావారు కారుదగ్గిరికి వెళ్ళడానికి."

"నేను రెడీనాన్నా..."అంటూ మావాడు వాళ్ళనాన్న వెనకాలే బయల్దేరాడు..."

"అదేమిట్రా పిల్లవాణ్నిగూడా తీసుకెళ్తున్నావా జపానుకూ-!" అన్నారు మా అత్తగారు ఆశ్చర్యంగా.

"అవున్నమ్మా - నాన్నతో నేనూ వెళ్తున్నా...మళ్ళీ రేపు నీకోసం 'స్పెషల్' విమానం పంపుతాడుగా నాన్న!... అందులో తిరిగి వచ్చేస్తాలే...వెళ్ళొస్తా నానమ్మా...టా-టా-చీరియో..."అంటూ వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నాడు వాళ్ళ నానమ్మను ఏడిపిస్తూ..."

"నిజమేనా ఏమిట్రా!" అంటూ ఖంగారు పడ్డారు మా అత్తగారు."

"అబ్బే లేదమ్మా - నన్ను విమానం ఎక్కించి వాడొచ్చేస్తాడు- అందాకా తీసుకెళ్తున్నా...అంతే-" అంటూ మావారువెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నారు...

మావారు జపానువెళ్ళిన వారంరోజుల తర్వాత ఒకరోజురాత్రి మళ్ళీ మా అత్తగారికి కలొచ్చింది... ఆమెకు కాస్తదగ్గర్లో పడుకున్న నేను వులిక్కిపడి లేచాను... నిద్దట్లో మా అత్తగారు పక పక పక నవ్వుతున్నారు...అత్తా అత్తా అంటూ తట్టిలేపాను...చివాలునలేచి కండ్లు నులుపుకుంటూ నన్నుచూశారు...యీ సారి మావాడు నిద్రలేవలా...మంచివేళ.

"ఏమిటత్తా నవ్వుతున్నారునిద్దట్లో!— మళ్ళీ ఏదైనా కలొచ్చిందా! అని అడిగాను.

"ఆ మళ్ళీ ఆ జపానే కల్లో వచ్చింది—" అన్నారు మా అత్తగారు ఆవులిస్తూ.

"అయితే యీ సారి కల్లో జపానువెళ్ళారన్నమాట...ఎట్లావుందత్తా జపానూ!..."

"ఆ—నా మొఖం నేనెప్పుడైనా చూశాను గనకనా!...నేనిప్పుడు కల్లోచూసిన జపాను మనకావలిదగ్గిర చాకిచెర్లలావుంది. చిన్నవూరే...మనుషులుమాత్రం మనం ఆ మధ్య బెంగుళూరునుంచి తెచ్చిన జపాను బొమ్మల్లాగానే వున్నారు."

"మరి ఎందుకట్లా పకపకనవ్వారు!" అన్నాను.

"అదా-" అంటూ మళ్ళీ నవ్వడం మొదలెట్టారు. "ఆ జపాను వాళ్ళంతా గోచీపెట్టి చీరకట్టుకున్న నన్ను విచిత్రంగా చూట్టం మొదలెట్టారే...అందులో 'కొందరా

(42-వ పేజి చూడండి)

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది. మేహము,
విక్షాత, విస్ఫత్తువవగైరా హరించి
బలము రక్తవృద్ధికల్గించును 20 రు
శీసీ రు.1-4-0 పోస్టేజిరు.1-1-0
డి. ఏ. ఏ. అండికంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం,
పెరిదేపి (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

★ అత్తగారూ - జపానుయాత్ర ★

(32-వ పేజీ తరువాయి)

కాండ్లూ, కుర్రకుంకలూ నాగోచీపట్టిలాగి గోలచేయడం చూసి నవ్వొచ్చింది... ఏమిటో కల...నిజంగానే రేపు నేను జపానువెళితే నా గోచీచూసి అక్కడి వాళ్ళంతా నవ్వుతారో ఏం గోలో..." అన్నారు మా అత్తగారు.

"ఏం నవ్వరండి...అక్కడి వాళ్ళంతా ఒంటినిండా ఒదులొదులుగా తగిలించుకునే లంబాడీబట్టలుచూస్తే మనకు నవ్వొస్తుండ్లా" అన్నాను మా అత్తగారి గోచీని సమర్థిస్తూ.

"అవును. అదేమిటో ఆ జపానుబొమ్మల్లో వుండే ఆడవాళ్ళంతా నడ్డిమీద పరుపుచుట్టలాంటివేవో తగిలించుకున్నారు!" అన్నారు మా అత్తగారు.

"ఆ పరుపుచుట్ట బహుశా వాళ్లకు మీ గోచీలాంటిదై వుంటుందత్తా..." అన్నాను ఏం చెప్పాలో తెలీక.

"అంతే అంతే. అది వాళ్ళదేశపు గోచీ...అదిసరేగానీ అబ్బాయి విమానం ఎప్పుడు పంపుతాడే! యిట్టాదిగి అట్టాపంపుతానన్నాడే. మరిన్నింతా రాలేదు విమానం...నా గుండె గతుక్కుమంది-తను సింగపూరువెళ్ళి జాబు వ్రాసిందాకా వాళ్ళమ్మకు నిజం చెప్పొద్దన్నారు మా వారు భయపడుతుందని.

"పంపుతారు రేపో ఎల్లుండో...వర్షాకాలంగదూ మధ్యమధ్య ఆగుతూ వస్తుంది విమానం..." అంటూ మెల్లిగా వెళ్ళిపడుకున్నాను.

"అట్లాగా! సరేలేకానీ తొందరేముందీ.." అంటూ మా అత్తగారుకూడాపడుకున్నారు. తెల్లవారిం తర్వాత మావాడు మొదలెట్టాడు అల్లరి......

"నానమ్మకోసం నాన్న యింకా స్పెషల్ విమానం పంపలేదా"...అంటూ.

"పంపుతాడు లేరా...వర్షాకాలం గదూ! జోర్న వర్షం కురుస్తూంటే మరి ఆకాశంలో విమానం తోలేవాడికి కండ్లు కనిపించొద్దూ! వర్షంవస్తే రోడ్లోవెళ్ళే కార్లే కనిపించవు... యింక మేఘాల్లో వెళ్ళే వాడికి దోవేం కనిపిస్తుంది!...వర్షాలు తగ్గాక పంపుతాడులే"...అని మా అత్తగారంటూంటే "అయ్యొయ్యొ నానమ్మ నిజంగానే నమ్మిందమ్మా"...అంటూ విరగబడి నవ్వాడు మావాడు ... వాళ్ళనానమ్మకు చెప్పొద్దని ఆజ్ఞచేసి చెప్పాను మావాడికి......కాని వాడా మాట అని నవ్వడం చూసి మా అత్తగారు పసికట్టేశారు.

"అదేమిటేవ్...అందరూ కలిసి నన్నాడించడం లేదు గద!...అబ్బాయి నిజంగానే విమానం పంపడా ఏం"...నేను జవాబు చెప్పేలోగానే మళ్ళీ మావాడు పొట్ట చెక్కలయ్యేట్లు నవ్వుతూ...

"విమానం పంపడం ఏమిటి నానమ్మా... రోజూ వస్తున్నాయిగా విమానాలు!... నాన్న ఎగతాళి కంటే నువ్వు నమ్మావే నానమ్మా" అన్నాడు.

"అట్టాగా!...అయితే అదంతా ఎగతాళి కన్న మాటేనా!.. సరి నీ యింట వాన గురవ... నేనింకా నిజమేననుకున్నా తిక్కముండని...అయితే రోజూ రైళ్లు మాదిరిగానే విమానాలు జపాను వెళ్ళి వస్తుంటాయన్నమాట."

"రోజూ వెళ్ళవులే... వారానికోసారో రెండుసార్లో వెళతాయి. అదీ నేరుగా జపాను వెళ్ళడానికి లేదు—యిక్కణ్ణుంచి సింగపూర్ వెళ్లాలి. ఆ తర్వాత 'బేంకాక్' వెళ్లాలి, ఆ తర్వాత 'హాంకాంగ్' వెళ్లాలి, ఆ తర్వాతనే 'జపాను' వెళ్ళాలి...ఏమనుకున్నావ్ 'మైడియర్' నానమ్మా!... జపానంటే యిక్కడుందనుకున్నావా" అంటూ మావాడు అమెరికన్ 'స్టయిల్లో' నవ్వాడు...

మావాడు చెప్పిందంతా విన్న మా అత్తగారికి నోటమాట రాలేదు.

"ఎట్లాగూ! అయితే అది మన దేశంలో వున్న వూరు గాదన్నమాట...అవును గానీ యిక్కడికెంత దూరంరా జపానూ?"

"నియర్లీ త్రీ థౌజన్డ్ మైల్స్ నానమ్మా."

"యింగ్లీషులో చెప్తే నాకేం తెలుస్తుందిరా!—

"మరి నన్నేం చేయమంటావు నానమ్మా! —నీకు యింగ్లీషు ఎట్లాగో నాకు తెలుగట్లా...త్రీ థౌజన్డ్ మైల్స్ అంటే మూడువేల మైళ్లు గదమ్మా!" అని నన్నడిగాడు మావాడు...

"ఏమిటీ! మూడువేల మైళ్ళ!...ఓయ్ నాయనోయ్...అయితే యిప్పుడు మీ నాన్న అంతదూరం వెళ్ళాడన్న మాట..." అన్నారు మా అత్తగారు గుడ్లు తేలేసి...

"అవున్నానమ్మా... రేపు నువ్వు కూడా వెళ్తావుగా నాన్న పంపించే 'స్పెషల్' విమానంలో!..." అంటూ మావాడు నవ్వాడు—

"ఆ...యింకా నా తలకాయ నేనేం పడతా నంతదూరం...జపానంటే ఏదో మన దేశంలో వూరే అనుకున్నా...నాకేం తెలుసూ, అది యింగ్లాండులాగా యింకో దేశంఅనీ...యింతకూ ఆ జపాను పోవడానికి టిక్కట్టు ఎంతరా!..."

"కొన్ని వేల రూపాయలవుతుంది..."

"ఓయ్ నాయనో! వేలరూపాయలే! ...ఓసి మీ ఎగతాళి దొంగల్లోలా... మొగుడూ పెళ్లాం కలిసి ఎంత నాటకం ఆడారే!...యిప్పుడు నా మనవడు చెప్పకుండావుంటే నా గతేమిటేంట!.. జపాను ఢిల్లీ దగ్గరేనంటిరీ, టిక్కట్టు నలభై రూపాయలే నంటిరీ..."

"ఓ...బ్యూటీ—బ్యూటీ..." అంటూ మావాడు కుర్చీలోంచి కిందికి దూకి పడీపడీ నవ్వడం మొదలెట్టాడు...

ఉక్రోషం వచ్చిన మా అత్తగారు మనవడి వీపుమీద ముద్దుగా ఒక్కటిచ్చి... "దొంగభడవా! అప్పుడే చెప్పివుండకూడదూ?...ముగ్గురూ కలిసి ముసల్దాని చెవులకు తాటాకులు కడతారా!..." అన్నారు.

"నానమ్మా నేనేం అబద్ధాలు చెప్పలా నాన్నే నిన్ను ఏడిపించాడు..."

"పోనీ మీ అమ్మయినా నిజం చెప్పొచ్చుగా!...అసలు వాడింత దూరాభారం పడతాడని తెలిస్తే వాణ్ణి వెళ్ళనిచ్చేదాన్నే కాదేంట!" అన్నారు మా అత్తగారు విచారపడుతూ ... "ఆ-అందుకనే మీ అబ్బాయి మీతో నిజం చెప్పలేదు. నన్ను చెప్పనివ్వలేదు..." అని నేను అంటూండగానే పోస్ట్ అంటూ బయట్నుంచి కేకేశాడు.

"నాన్న దగ్గర్నుంచి లెటరొచ్చింటుందమ్మా..."అంటూ పరుగుతీశాడు మా వాడు "అవునమ్మా... నాన్న దగ్గర్నుంచే.." అంటూ మా వాడు సంతోషంతో ఎగురుతుంటూ వచ్చాడు. "చూశావా నానమ్మా...జపాను వాళ్ళ పోస్టుకవర్లు ఎట్లా వుంటాయో..." అంటూ ఒట్టికవరు వాళ్ళ నానమ్మకిచ్చి లెటరు నాకిచ్చాడు...మా వారు క్షేమంగా జపాను చేరినట్లు వ్రాశారు టోకియోనుంచి ...భయపడుతుందని వాళ్ళమ్మతో అబద్ధం చెప్పినందుకు క్షమించమని కోరారు వాళ్ళమ్మను...జపాన్నుంచి వచ్చేప్పుడు కొడుక్కు బొమ్మలూ, వాళ్ళమ్మకు 'కీ' యిస్తే వెళ్ళే విమానం తీసుకొస్తానని వ్రాశారు ... అది వింటూనే మా వాడు వాళ్ళనానమ్మను గోలచేయడం మొదలెట్టాడు ... "భలే భలే నానమ్మా...నువ్వు జపాన్ వెళ్ళకపోయినా నాన్న నీకు జపాన్నుంచి స్పెషల్ విమానం కొనుక్కొస్తున్నాడు..." అంటూ చప్పట్లు కొట్టాడు...

"వూరుకోరా తిక్కన్నా ... పిల్లవాడి క్షేమం తెలిసింది నాకంతే చాలు...నాకే విమానం అక్కర్లేదు. మీ నాన్న తిరిగి చల్లగా యిల్లు జేరితే నేను విమానం ఎక్కి జపానుయాత్ర వెళ్ళినంతపుణ్యం..."అంటూ కొడుకు క్షేమంగా తిరిగిరావాలని తిరుపతి వెంకన్నకు వెంటనే ఒక ముడుపు గట్టేశారు మా అత్తగారు... ★